בית ישראל (רוז'ין) — חנוכה

חנוכה

אומר אני הדלקה עושה מצוה היינו ההדלקה עושה המצוה כי איתא שאותיות מ"צ הם בחילוף א"ת ב"ש י"ה והוא מוסתר כי הנסתרות לה' אלקינו הוא י"ה והנגלות לנו ולבנינו הוא ו"ה י"ה נק' דתילו ורחימו ו"ה נק' תות"פ וכל הלומד תורה בדו"ר פרחת לעילא זהו הדלקה עושה מצו' ולא הנחה עושה מצוה:

חנוכה

הדלקה עושה מצוה. אין המקום מכבד את האדם אלא האדם מכבד מקומו כי באיזה מקום ומדריגה שאדם עומד אם אין מדליק את נפשו בנר מצוה ותורה אור אינו כלום ואם מדליק את נפשו בנר מצוה ותורה אור ועושה תשובה הקב"ה ממשיך עליו חיות ממקום גבוה שבגבוה למקום שפלות שעומד וע"י התקשרות האורות הוא ממשיך שפע לעולם וזה לא המקום מכבד את האדם אלא האדם מכבד את מקומו וזהו הדלקה עושה מצוה ולא הנחה:

א' דר"ח טבת שנת תבר"ך

איתא הדלקה עושה מצוה ולא הנחה. א"א הדלקה עושה מצוה היינו המצוה עושה הדלקה ע"י שאדם עושה מצוה הוא מאיר אור החיות לנשמתו כדכתיב כי נר מצוה ותורה אור וע"י המצוה הוא מאיר הנשמ' כדכתיב נר ה' נשמת אדם אבל כשאדם עושה מצוה כדי להשיג ולהתגדל אז הנחה אין עושה מצוה כי העיקר הוא ההדלקה היינו האדם צריך לראות באיזה בחי' שהוא לעשות המצוה להאיר נפשו כי אין המקום מכבד את האדם אלא האדם מכבד את מקומו היינו שלא יכוון להשיג השגות רק באיזה שורש נשמה שהוא צריך לעשות המצוה להאיר לשורש נשמתו ואז המצוה עושה ההדלקה בחי' נר ה' נשמת האדם ולכן ברשעים כתיב נר רשעים ידעך כי הרשע אינו מאיר את החיות שבו במצות רק לוקח החיות לגשמיות ע"כ אינו מדליק נשמתו ונר רשעים ידעך בחי' נשמתו וחיותו כי העיקר הוא הדלקה עושה מצוה:

חנוכה שנת תר"ל

הדלקה עושה מצוה. אומר אני מה שעושין בהדלקה והתלהבות זהו עושה המצוה. הדלקה עושה המצוה ולא הנחה עושה המצוה כי איתא אין המקום מכבד את האדם אלא האדם מכבד את מקומו היינו כי אין הדבר תלוי במה שהוא מקומו של אדם כי אע"פ שהוא בר שכל ובעל תורה ואין עושה המצוה בהתלהבות ודו"ר רק מצות אנשים מלומדה אין עושה היחוד ואינו נקרא עושה המצוה אבל אם האדם עושה מצוה בכוונה והתלהבות אע"פ שהוא בר שכל קטן ההדלקה הזו עושה מצוה:

חנוכה נקרא יו"ט של חול היינו כי הוא חול וגומרין בו את ההלל לכן יכולין להמשיך מחנוכה הארה על כל השנה היינו מרישומו של חנוכה להשאיר על כל השנה בחי' נר ה' נשמת אדם מבחי' נר של מצוה להאיר לנשמתו היינו כי השבת ויו"ט הוא עליית העולמות כידוע למי שיודע לכן אומרים אח"כ המבדיל בין קודש לחול אע"פ שגם משבת ויו"ט נשאר רישומו על להבא מכ"מ רחוק מזה מאד אבל מחנוכה ומפורים שהם ימות החול ויש בהם המשכת הקדושה מהם הוא בנקל להמשיך על כל ימות השנה. זהו אור הנר יפה לבדיקה בחורין ובסדקין אבל מאור גדול כשחולף האור ועובר אינו נשאר ממנו. השי"ת יעזור שיאיר לכל ישראל בכלל ובפרט בהאור:

יום ה' דחנוכה

ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים היינו כי אומרים וטמאו כל השמנים אי' בספרים שמן הוא בחי' חכמה היינו בחי' נקודה שהוא בחי' יו"ד כי העיקר הוא אם נשאר נקודה מזה יכול להיות הנס כדאיתא באלישע כי מן האסוך שמן נעשה הרבה כ"א יש עכ"פ נקודה יכול לשרות הברכה כי מן אמונה יכולים לבוא לכל המדות היינו כי יו"ד הוא חכמה שבשם הרחמים יש יו"ד וגם בשם אדני יש יו"ד והוא בחי' אמונה ומזה יכול לבא לתיקון כל המדות וזה הי' בחנוכה אע"פ שטמאו כל השמנים כיון שנותר פך אחד של שמן מזה הפך שהוא הי' הנקודה בחי' אמונה באו לכל המדות וזהו דכתיב באלישע אין כל בבית כ"א אסוך שמן ומן האסוך שמן הזה יכולין לבא לבחי' כל לתקן הכל וזהו ביהודי העיקר תלוי בהפנימיות שהוא הנקודה שבלב לכן נקרא היהודי יו"ד יכולין לבא לבחי' כל יו"ד הוא בחי' נקוד' ונקודה כל כמה שהוא קטנה אם נשאר רק נקודה באפס מה הוא תמונת יו"ד. חנוכה איתא שהוא חנ"ו כ"ה היינו כי איתא בתיקונים כ"ה נקרא פסוק שמע ישראל שיש בו כ"ה אותיות וזהו כי אם האדם מאמין אשר ה' אלקים הוא אחד ומלכותו בכל משלה וזהו בתינת שמע מזה הוא חנוכה: